

Viatge a Dinamarca 3: L'escut de la catedral d'Aarhus i l'escut del Borja de Gandia (València)

written by Jordi Salat | 18 de setembre de 2019

A la mateixa paret hi ha un altre fresc, que m'ha portat a les mateixes conclusions ja que està relacionat amb la Corona d'Aragó, i per tant amb València i Catalunya. Aquest escut:

Fresc catedral d'Aarhus

Aquest escut em recorda un que vaig veure al Palau del Borja a Gandia. Al del Borja hi ha una ratlla menys. Però al seu costat, hi ha el mateix escut que hem vist a la catedral d'Aarhus corresponent al Regne aragonès de Sicília.

Fresc Palau dels Borja.
Gandia. País Valencià.

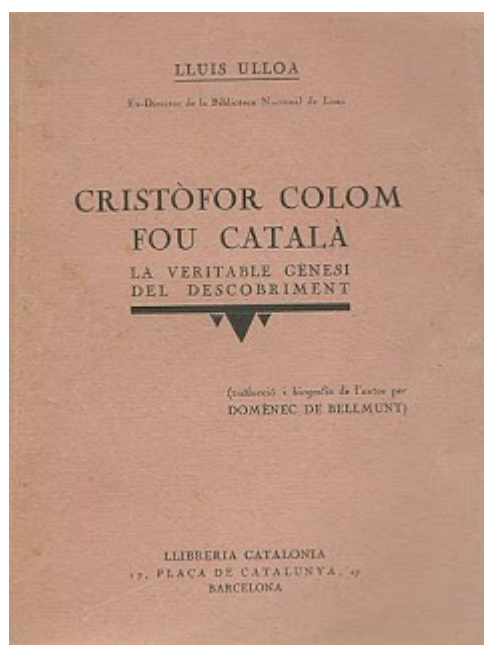

Fresc Palau dels Borja de
Gandia. Fresc cathedral
d'Aarhus. En els dos hi ha
l'escut del Regne aragonès de
Sicília.

Vaig pensar en una possible relació amb el Casal de Barcelona, el de la dinastia dels bel·lònides i la cultura relacionada amb la llengua catalana i les seves arrels occitanes amb les seves variants dialectals que integraven la lingüística de la Corona d'Aragó quan no s'hi parlava encara la llengua castellana. Segons molt historiadors, el castellà o espanyol no s'hi va començar a parlar fins després de 1412, hagut el Compromís de Casp. Això, la historiografia "espanyatista", la que està al servei de "hegemonisme imperialista de Castella i d'una concepció cultural anti-

zodiacalista" no ho vol reconèixer. Però, em pregunto: existeix un marc referencial en el qual totes aquestes referències, les peces d'aquesta mena de trencaclosques o *puzzle* encaixin?

Mentre ho pensava, m'ha vingut un record al cap. Un record, per cert, que va associat a un Borja que va ser el Papa Alexandre VI, que l'any 1492 va ser protagonista dels fets relacionats amb Ferran II d'Aragó i el Descobriment d'Amèrica. He recordat que fa anys, vaig llegir un llibre que relacionava Dinamarca amb Cristòfor Colom i la seva identitat catalana. Es tracta del llibre que va escriure el historiador i polític peruà *Luis de Ulloa Cisneros* 3 amb el títol de "*Cristòfor Colom fou català. La veritable gènesi del descobriment*"⁴ publicat l'any 1927 a París. Ara fa 92 anys.

Vaig buscar el llibre a la meua biblioteca i el vaig rellegir. Entre els arguments que exposa Luis de Ulloa, que són molts, molt raonables i ben documentats, hi ha els següents que trobo significatius, entre d'altres motius, perquè es relacionen amb la Corona d'Aragó (Entenc la Corona d'Aragó com una mena d'Estats Units fets amb regnes, podríem dir-ne confederats, que tenen una arrel bel·lònida, per tant podríem dir-ne, i de fet jo ho dic, "Corona Bel·lònida".5)

1.- El cognom era "Colom", no era "Colón" ni tampoc "Colombo". És un cognom català.

2.- Colom era de classe noble relacionat amb els Comtes d'Urgell, de la Corona d'Aragó (per tant, dic jo: amb els bel·lònides).

3.- Colom era "llullista" coneixedor i seguidor del pensament de Ramon Llull, català de Mallorca (Corona d'Aragó).6

Al final del llibre, fa referència a una hipotètica presència de Colom a Islàndia i Groenlàndia.

En el capítol IV, "Colom a Islàndia i Grenlàndia" final del llibre fa esment de la possible presència de Colom a terres bàltiques l'any 1476 en una expedició marítima organitzada pel rei Cristian I de Dinamarca7 en la qual va participar el rei Alfons V de Portugal8.

Vaig buscar informació sobre el rei Alfons V de Portugal i llegeixo que aquest rei portuguès era fill d'Elionor d'Aragó. **Estava casat amb Isabel de Coïmbra i d'Urgell, (1470-1498)9**

Es van casar l'any 1479 per compromís i per poders el 1490.

Les relacions entre la Corona d'Aragó i Portugal ja venien de temps anteriors.

Per tant la presència de Colom, que a més a més, segons Ulloa servia a la causa dels Urgell[footnote]https://ca.wikipedia.org/wiki/Llista_de_comtes_d%27Urgell com a noble aragonès, ja que els catalans- igual que els navarresos i occitans- eren ciutadans de la Corona d'Aragó, a terres bàltiques podria tenir un sentit. Un fil conductor lliga el Casal de Barcelona, els bel·lònides, Catalunya, la Corona d'Aragó i Dinamarca.

Què ens diu Luis de Ulloa en aquest capítol "Colom a Islàndia i Groenlàndia"?

Fa referència a un escripte atribuït a Colom, en el que aquest diu:

"jo vaig navegar l'any 1477 en el mes de Febrer 100 llegendes més enllà de l'illa de Till. La seva part austral està a una distància de l'equinoccial 73º. I aquesta illa és tan gran com Anglaterra".

"En el temps que jo vaig anar-hi no estava congelat el mar".

Luis de Ulloa conclou que és a Groenlàndia on deuria anar "Colón" que ell considera fou Colom, un català al servei de la causa dels Urgell, que eren bel·lònides, i de la Corona d'Aragó al voltant de l'any 1477.

L'expedició, organitzada pel rei Cristian I de Dinamarca amb el rei Alfons V de Portugal, marit d'Isabel de Coïmbra i Urgell, i fill de la catalana de Balaguer (Lleida) Elisabeth d'Urgell, va ser l'any 1476.

Continua dient Luis de Ulloa " *Uns estudis realitzats, durant aquests darrers anys (parla dels voltants de 1927) per diversos investigadors entre els quals figura el director de la Biblioteca de Copenhage Mr. Sefms Larsen, han portat a noves conclusions veritablement sorprenents. Dels estudis de Larsen i d'altres, resulta que l'any 1476 (el mateix del text colombí) el rei de Dinamarca Cristian I envià a les costes de Groenlàndia, a petició del rei Alfons V de Portugal, una expedició comandada pels capitans Pining i Polhorst, en la qual hi havia alguns mariners portuguesos. La coincidència de dates i el testimoni del passatge transcrit porten a creure que "Colom"¹⁰ prengué part en aquella expedició*".

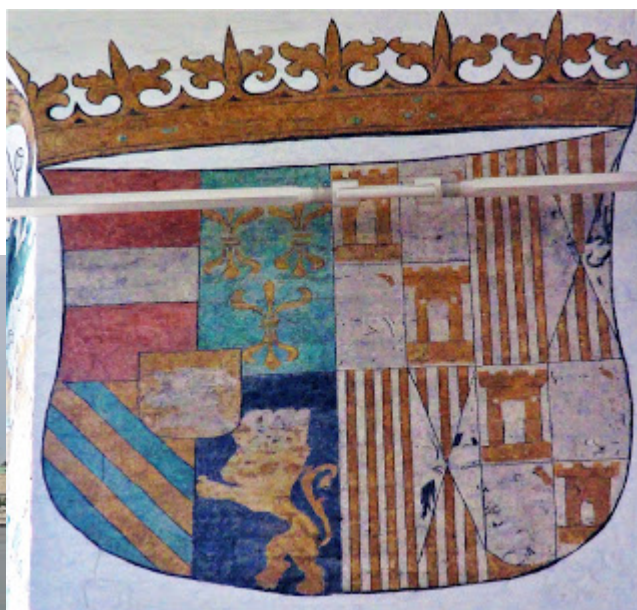
"Circumstància més extraordinària encara: al globus terrestre

de Frisius Mercator, del 1537, hi ha en una inscripció una referència al pilot danès Joan Scolom com arribat a la costa de Groenlàndia el mateix any 1476”

“I en el mateix globus, hi ha una referència d’una temptativa de navegació dels portuguesos ver Orient cercant un estret per les mars àrtiques. Mapes posteriors modifiquen el nom de Joan Scolom¹¹, fent-lo “Skolnus”, “Kolme” i àdhuc, “Colonus”.

“Aquest Joan Colom, però, en tornar a Portugal canvià el seu nom i passà a ésser Cristo-ferens Colomo. El nom “Cristo-ferens” pot ser una clau. El rei de Dinamarca es deia Cristian i l’anterior s’havia dit Cristofer. A Islàndia i a l’empar del rei Cristian, és on Joan Colom, l’antic llegendor de Lull, tingué la idea del descobriment”.

“Joan Colom, nom de gent de mar catalana, Joan Colom, nebot de Coullon¹² Joan Scolom el pilot de Groenlàndia...”.

Potser aquest descobriment que he fet en els frescos de la catedral danesa d'Aarhus, obri la porta a quelcom significatiu i sigui motiu que animi a historiadors a fer recerca sobre unes arrels històriques que tenen molt a veure amb la identitat d'Europa i amb un marc referencial que ha estat ignorat i s'ha volgut esborrar de la Realitat europea, com és el de Catalunya i la Corona d'Aragó i els seus lligams bel·lònides a nivell europeu.

I, quan dic Corona d'Aragó, en refereixo a la Corona Bel·lònida, a una realitat cultural i geogràfica, una espècies de "Confederació de regnes Estats" com avui podríem dir uns Estats Units, que està relacionada amb la identitat original no parlava castellà, sinó que parlava occità, català, basc i les seves varietats lingüístiques autòctones, vernaclístiques o naturals de cada territori.

Segons la meva manera de interpretar la Història, l'espanyolisme castellanista i vaticanista ha tapat i vol

tapar aquesta realitat identitària que té unes arrels cristianes basades en una interpretació de caràcter zodiacalista del Nou Testament bíblic.

Unes arrels, que un determinat espanyolisme castellanista ha tallat i talla, adulterant el Passat, pervertint el Present i desvirtuant el Futur. **Quan anem al fons de la qüestió, ens adonem que molts espanyols no són espanyols, són espanyolitzats. Que, és molt diferent.**

També potser es trobi quelcom que ratifiqui les teories i conclusions de Luis de Ulloa Cisneros sobre la identitat catalana de Cristòfor Colom i tot el què comporta, especialment sobre la seva concepció cristiana¹³.